

Rejseberetning for DR Nyheders praktikanter studietur til Sydkorea – 23. til 30. april

Søndag d. 23. april - ankomst og ambassadørbesøg

Den danske ambassadør i Sydkorea Thomas Lehmann kiggede forbi vores hus om aftenen. Han svarede på spørgsmål om Sydkoreansk høflighed, det (på det tidspunkt) kommende valg, om forholdet til, farerne ved og mulighederne med landets nordlige brødre og om landets miljøproblemer. Om sidstnævnte fortalte han, at selvom Seoul er en af verdens mest forurenende byer, mener mange lokale, at det udelukkende er når der blæser smog ind fra Kina, at der er vejtrækningsproblemer i byen – en opfattelse vi fik bekræftet flere gange i løbet af turen.

Mandag d. 24. april – udforskning af byen og besøg hos Korea Press Foundation

Om formiddagen udforskede vi byen hver for sig. Nogle besøgte templer, royale paladser og krigsmindesmærker og -museer. Her fik vi indblik i både traditionel Koreansk kultur og i mere moderne selfie-kultur.

Andre brugte mere tid på at tale med de lokale – for eksempel nogle af de camperende demonstranter foran rådhuset, der ikke mente den afgående præsident Park Geun-hye havde gjort noget galt, men at korruptionsanklagerne derimod bare var en venstreorienteret konspiration for at få hende afsat.

(Vi lovede at fortælle deres historie, og det løfte er hermed indfriet)

Om eftermiddagen samledes vi hos Korea Press Foundation, der er en slags medieforskningsinstitution. Her fik vi et omfattende oplæg om mediebilledet i Korea baseret på en stor årlig rapport, som vi også fik udleveret. Her fik vi et klart billede af et land, der er langt foran os på de digitale platforme – men med meget lidt tillid til medierne (herhjemme tror omkring 40% på det meste, de hører i medierne, i Sydkorea er det kun 20%).

På den digitale side så vi apps og funktioner vi slet ikke har oplevet herhjemme endnu, som eksempelvis Kakao-talk, en slags messenger-app, men som også kan bruges til at bestille varer og tjenester og til at få nyheder. Vi fik også vores første eksempel på små billedbårne

reportagehistorier, der er meget mobilvenlige og meget populære blandt de yngre brugere.

Om aftenen blev vi vist rundt i Seoul af et par lokale studerende. Vi var på restaurant, hvor vi lærte en del om lokale høflighedsskikke, hvad et ungdomsliv i Sydkorea indebærer og om stigende boligpriser i hovedstaden. Og så spiste vi ~~underlig~~ anderledes mad.

Tirsdag d. 25. April – Oh My News

Sydkorea er verdens mest online befolkning. 80% af befolkningen er på internettet, og 1 ud af 5 har en smartphone. Derfor blev vi i det digitale spor med et besøg på webmediet "Oh My News" og oplæg fra stifter og ejer Mr. Oh (der netop har skrevet en bog om Danmark, verdens lykkeligste land, og oprettet Sydkoreas første efterskole). Her ses bogen:

Oh My News blev stiftet for næsten tyve år siden og har over 50 ansatte – men de fleste artikler skriver de ikke selv. De er nemlig hjemsted for det, de kalder "citizen journalism" eller borgerjournalistik, hvor det er brugerne selv, der skriver artiklerne mod en lille betaling. Det har været en stor succes i Sydkorea bl.a. fordi, mente stifteren, landets fortid med et militærregime og en undertrykt ytringsfrihed, der har skabt et stort ønske om at udtrykke den sandhed, man ikke

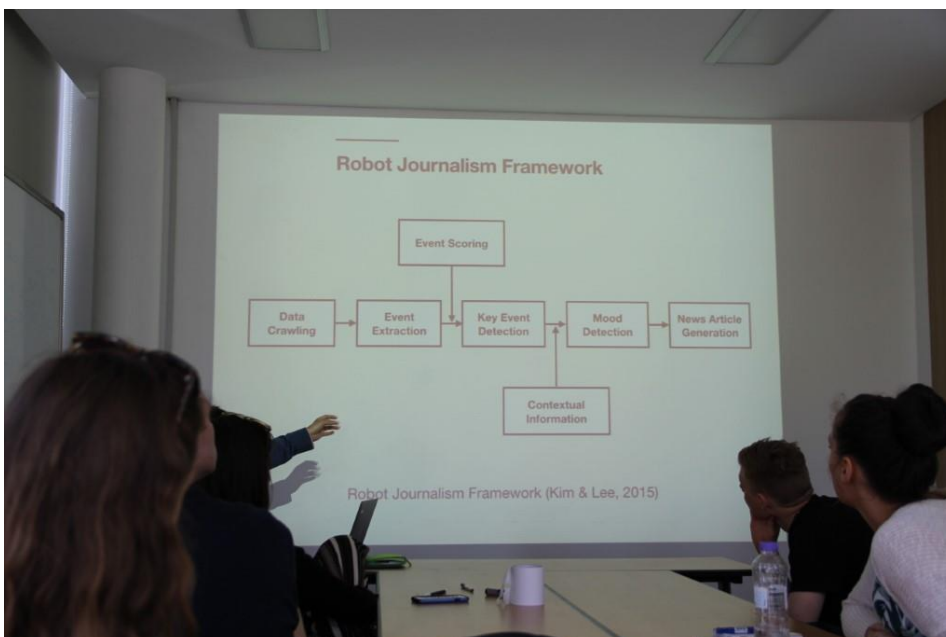
følte, man så i de store medier. Vi udfordrede ham på etikken i foretagendet (kan ikke-journalister virkelig varetage opgaven med kildekontakt, høre den anklagede part osv.) og spurgte om han så muligheder for noget lignende i Danmark.

Mr. Oh blev i øvrigt så glad for at have dansk besøg, at han inviterede os ud om aftenen – med endnu flere spørgsmål og svar til følge. Fra begge sider.

Onsdag d. 26. april – Robotjournalistik

Vi besøgte Professor Lee på Seoul University. Han har udviklet en digital robotjournalist, hvis artikler de færreste kan kende fra en levende journalists artikler. Det vil altså sige, at han får et computerprogram til at skrive databaserede artikler om (indtil videre) aktiemarkedet, baseball og jordskælv. Han brugte tiden på at forklare sin algoritme, der blandt andet kan udvælge de væsentligste begivenheder i en baseballkamp, og på at forsikre os om, at vores jobs ikke var truede. Han mener ikke robotten kan erstatte en ægte journalist – blot supplere og måske klare noget af det hurtige nyhedsrugbrødsarbejde.

Torsdag d. 27. april – Vinter-OL 2018 i Pyeongchang (nej, ikke Pyonyang)

Venue Tour i den kommende OL-by, Pyeongchang i det østlige Sydkorea. De kommer til at være på forkant med virtual reality og brug af droner ifm. sendingerne. Vi blev vist rundt af højtstående arrangører – og fik hilst pænt på præsidenten for den lokale OL-komité (med små 600 ansatte):

Fredag d. 28. april – dansk professor i Sydkorea

Vi besøgte den danske professor Carl Saxer på Hanyang University, hvor han arbejder med asiatiske og internationale relationer. Her fik vi svar på alle de mange spørgsmål om koreansk politik og kultur, som vi havde samlet ind i løbet af ugen, med et perspektiv til Danmark. Også denne dag fik vi en analyse af forholdet til Nordkorea, vi fik tegnet kulturforskellene om specielt status i samfundet helt op, og vi fik et indblik i omfanget af graden af korrupsion i landet – fra den lokale kioskdame, der snyder lidt med moms, til de store fuskere, der ender med at få flere hundrede skolebørn til at drukne i en færgeulykke. Og så selvfølgelig indblik i de store konglomerater, som Samsung og Hyundai, der er yderst betydningsfulde i landet.

Lørdag d. 29. april – frivillig tur til DMZ

En del af os bevægede os nordpå til grænsen mod Nordkorea, helt oppe i den Demilitariserede Zone (DMZ). Her blev vi guidet rundt af blandt andre en tidligere Nordkoreansk flådeofficer, der fortalte om livet i Nordkorea. Vi blev også udsat for den propaganda, som også Sydkoreanerne producerer omkring forholdet til broderationen og ønsket om en genforening. Her kigger vi på Nordkorea i horisonten:

